

**Brev till Sophie Elkan från
Selma Lagerlöf: 1908-1910 : L
84:1 - 66**

Lagerlöf, Selma,

HS L 84:1

Käraste.

Det var ju ett ögat, att jag igår kvällen tänkte för mig själv, att det var rätt bra, att du inte ville komma, därför att jag höll på att bli sjuk. Min jungfru har haft ont i halsen ett par dagar och jag trodde, att hon hade smittat mig. I natt stacke det förfärligt i halsen, och jag gick upp och tog aspirin för att slippa att bli sjuk. På morgon, då du telefonerade, var jag ganska bra efter aspirinet och tänkte att alltihop skulle gå över, men nu på förmiddagen har det börjat igen, stötk i halsen, tyngd över ögonen och litet värk här och där i kroppen. Jag är inte mycket sjuk, men vad det skall bli, vet jag inte. Vad som är säkert är väl, att vi ha smitta i huset och då är det väl inte värt, att du kommer hit och förstör dig.

Att vi inte ha fått parkettgolv färdigt, det var ju bara förargligt, men det spelar ju ingen roll. Det är nämligen inlagt fattas bara ett litet stycke, men fabriken, som levererar det, har slarvat och inte lämnat nog stavar, utan arbetet ligger nere ett par dagar, tills det kommer, som fattas. Du förstår, att jag hela tiden hade tänkt på att det skulle ha varit riktigt att på visa dig verkligen färdig med värmsledning, nya, ljusa väggar och tak samt det fina golvet, men vi hade nog rätt ens därför, om du kommer.

Men denna min halsåkomma är mycket verklig och påtaglig för närvarande, så nu bjuder jag dig inte mer. Jag hoppas, att jag skall snart komma över den, men det var ju inte troligt, att jag alldeles skulle slippa infli-
cisa, och vad därhän hör, en hel vinter. Det var mycket rätt, att du började läsa. Mannen är riktigt märkvärdigt bra. Det är bara jag, som krånglar.

Jag vill lägga in ett ord till förmån för Ruben J. som det är ju ingen stor begärning, men jag tror, att det är en

du kom. Din följare -

2
mycket stinsoner och energiska karl, som säkert har haft
det gamla svårt och nog har näst utväntas en riktig
jubilisk viljekraft på att hålla sig uppe. Jag har sett honom
ett par gånger ute i världen och då har han varit, så som du
beskrev honom, översittaraktig och skärvtlig, men han
har varit här ett par gånger och då har han varit snäll
och enkel och riktigt trevlig. Han satt här i fjöl
en provse och lekte med katterna och var som en annan
pojke. Så jag tror, att han är bra i geniden, men han
har tagit sig en en gång, som skall imponeras. Att de
andra herrarna vara trevligare och lättare kan jag så väl
förstå. De äro inte på tungt men så snälla på sig själva
och så tillkännogode. För en 8 är sedan var han utom-
ordentligt vackert. Det är väl inte heller så nyttigt för en Paul.

Tänk vad du har arbetat! Jag kan inte säga vad jag
berömdar dig, då jag här, att du har varit på så
många bokaler och kommit samla in stoff nog till
en roman om en sådan person, som vilken jag
i det met - Det skulle ha varit oändligt intressant
att få läsa något ut dinne autokritikerna, men det
får väl bli till vägen.

Jag bara kämpar med mitt stoff. Jag har försökt
tänka mig in i att ^{skrivna} fortätta med Gösta Berlingsnamn,
men då blir denna romanen likasom en fortätt-
ning på Gösta, och som den nödvändigtvis skulle
bli mycket blekare och mattare, för så där vassinnig
kan jag inte göra mig, än en gång, så skulle den
kanstha bli ofördelaktigt jämförd med den förra. Jag ville
ha den till något stilla, innerligt, och trevligt och sitta
nu och tänker ut om jag ~~nu~~ det verkliga, samma stoff jag
har kan på priset en ~~roman~~ bok. Och om jag kan göra det
utan att svara vederhållandes Känslor. Men inte ett ord, som
dessa är ännu skrivet, bara läsa utkast i olika riktningar.

Jag är så slö idag, inuomgen kan jag nog riktigt bosen över
att jag inte kunde på dig nit - Men du får ändå inte komma och bli mer -